

Sygn. akt III CNP 2/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa T. S., J.S. i J. L.
przeciwko K. M. i M. M.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2016 r.,
skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 lipca 2015 r.,

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od T. S., J. S. i J. L. na rzecz K. M. i M. M. solidarnie
kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w K. zasądził solidarnie od pozwanych, jako współników spółki cywilnej, na rzecz powodów kwotę 931 zł z określonymi odsetkami ustawowymi, oddalił powództwo w pozostałej części oraz zasądził solidarnie od powodów na rzecz pozwanych, jako współników spółki cywilnej, kwotę 656 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i orzekł o obowiązku każdej ze stron uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Zasądzona należność stanowiła wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez pozwanych, jako współników spółki cywilnej, z udziału $\frac{1}{2}$ w nieruchomości stanowiącej współwłasność powodów i pozwanego K. M., przy przyjęciu, że z tytułu czynszu dzierżawnego za $\frac{1}{2}$ część nieruchomości powodowie mogą domagać się kwoty 6 000 zł oraz z uwzględnieniu skutecznie zgłoszonego przez pozwanych zarzutu potrącenia kwoty 5 069 zł zapłaconego przez nich podatku od nieruchomości.

Rozpoznając apelacje obu stron, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 1 lipca 2015 r. oddalił apelację powodów, natomiast w wyniku apelacji pozwanych zmienił zaskarżony wyrok i oddalił w całości powództwo oraz zasądził solidarnie od powodów na rzecz pozwanych łącznie kwotę 2 307 zł tytułem kosztów procesu, jak również nakazał pobrać solidarnie od powodów na rzecz Skarbu Państwa łącznie kwotę 1 215,65 zł tytułem kosztów sądowych.

Sąd drugiej instancji uznał, że powodowie za bezumowne korzystanie z $\frac{1}{2}$ przedmiotowej nieruchomości mogą żądać kwoty 3 304,90 zł, a nie 6 000 zł, jak przyjął Sąd pierwszej instancji. W tej sytuacji uwzględnienie bezspornego zarzutu potrącenia kwoty 5 069 zł. prowadziło do oddalenia powództwa w całości.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku, powodowie wskazali jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 931,10 zł oraz określili, że zaskarżają wyrok w części zmieniającej orzeczenie Sądu pierwszej instancji i oddalającej powództwo o kwotę 931,10 zł.

Uprawdopodobniając wyrządzenie szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego wyroku wskazali, że jego skutkiem zostali zobowiązani do pokrycia kosztów postępowania w kwocie 2 522,65 zł, jak też utracili należne im wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości w kwocie 931,10 zł,

przy czym ponad tę kwotę uwzględniony został zarzut potrącenia, którego nie kwestionują.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, to wymaganie konstrukcyjne skargi jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, nie publ. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania, gdyż nie określono w niej postaci szkody, jej wysokości, czasu powstania ani związku przyczynowego z wydaniem zaskarżonego wyroku. Jako szkodę skarżący wskazali też koszty procesu, którymi zostali obciążeni w zaskarżonym wyroku, choć nie stanowią one szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 i art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., nawet jeżeli zostały już uiszczone przed wniesieniem skargi (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2006 r. II BP 11/06, OSNP 2007/15-16/223, z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06, z dnia 23 sierpnia 2007 r. I BP 24/07 i z dnia 26 czerwca 2008 r. I CNP 47/08, nie publ.). Także oddalenie powództwa w zakresie kwoty 931,10 zł, wskazane przez skarżących jako szkoda, nie zostało w należyty sposób uzasadnione ani uwiarygodnione. Nieuwzględnienie powództwa nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości dochodzonego przez powoda roszczenia. Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze bowiem będzie prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2015 r. II CNP 15/15, nie publ.). Poniesienie takiego uszczerbku

w związku z oddaleniem powództwa strona powinna wykazać w sposób wyżej przedstawiony, czego skarżący nie uczynili.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę, a na podstawie art. 99, art. 98 § 1 i 3, art. 108 §1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. orzekł o kosztach postępowania.

kc

jw